

Proiecisti sermōem domini pia
et te de? ne sis rex in isrl. hic er
go talis habz qui iudicē eum nō
qđem vt iudex sentēcā dictādo.
h̄ sicut aduersari? accusacōez cō
tra eum pponendo i pbando (ser
mo em quē locutus fū) In q̄ oī
bus doctrinā fidai i vite ostendi
(ille iudicabit eū) nō nūc ī pri
mo aduentu h̄ (in nouissio die)
vel vite sue qn̄ iudicū fiet de ami
ma vel in nouissimo die mundi
qn̄ iudicū fiet de mūdo. Daniel
vij. libri apti sunt. Apoc. xx. Ju
dicati sunt mortui pusilli i mag
ni ex hijs que scripta erāt ī libro
Zach. v. Ecce volumē volans i
omis sur sic ibi scriptuz est iudi
cabit. Huius autē oñdit causam
cū dicit. (q̄ ego ex meipso) pua
tus a p̄e (n̄ locutus fū) Jo. vij.
Nea doctrina nō est mea h̄ eius
q̄ misit me p̄is. ideo Math. x. i
de alijs q̄ suam pponūt doctrinā
dic. Nō vos estis q̄ loqm̄ sed
spūs p̄is vestri qui loqtur ī vobis
(h̄ qui misit me p̄) Ioh. xii
ij. pater ī me manēs ipse facit
op̄a Lu. xij. i Marc. xij. Op̄us
sanct⁹ est qui loquitur ī vobis
(Ip̄e michi mādatū dedit qđ
dicam i qđ loquar.) quid dicaz
ī meipso ī corde sermōez formā
dō i quid loquar ad alios h̄mo
nē pponēdo. p̄s. Audia qđ loq̄
ī me dñs deus (Et scio) p̄ nataz
a p̄e scienciam q̄ ego ip̄e fū ge

intus a sapientia ī genita vñ per
indivisa ab eo sciēcā (scio quia
mandatū eius) qđ michi vēmē
ti ī mūdū mūxit (est vita eter
na) hoc est causa vite eterne ī re
demptis Eze. xx. dedi eis manda
ta mea q̄ faciens homoviuet ī eis
vñ Ezech. xvij. de seruāte man
data dicit. vita vivet i nō mori
etur. Math. xix. Si vis advitā
igredi serua mādata. p̄s. Quis
est homo qui vult vitam: dili
git dies videre bonos. (Que ei
go ego loquor) Conclusio ē ex o
mibus p̄dictis: q̄ ergo loquor: do
ces ī mūdo (sic dixit michi p̄)
q̄ suverbū eius (sic loquor) He
breor̄ p̄. Nouissie dieb̄ hijs lo
catus ē nobis ī filio. Ca. xij.

Hic diē festum paschē
sciens ihesus) Hic inci
pit ps de p̄paracōne ad
sācificacōnē passionis i sāguis
dñi ex instrucōe sacramētonū i
qz sacrīmēta h̄ec amittitur disci
pulis ideo hic instruit discipulos
ad h̄mōi p̄paracōnē Cū ī prece
denti capitulo instruxerit cōter
a discipulos i alios tā gentiles
q̄ iudeos. Dividit autē istud ca
pitulū penes ea que facta fūt ī cō
na qn̄ xp̄s dedit corp⁹ suum. Et
h̄ec fūt duo memorāda facta scz
humilitatis ī locōe pedum i ca
ritatis ī exhibicōe corporis sui et
sanguinis. p̄mo ergo agit de in
structione humilitatis. secundo de

instructioē caritatis ibi: **H**ec cū
dixisset turbatus est spiritu: pri
ma harū parciū diuiditur i tria
In quorū p̄mo p̄mit oueniētāz
temporis p̄ quā vēnitur ad hāc
doctrinam. **I**n secūdo p̄mit factū
ex quo format doctrinā ibi: **E**t cē
na facta tē: **I**n tēo autē format
ex facto doctrinā ad humilitatez
inclīnātem ibi: **P**ost p̄ ergo la
uit pedes eoz: **I**n p̄mo quatuor
diat. **I**n quorū p̄mo tangit tēp?
ex festo huic doctrine cōgruū. **I**n
secūdo p̄mit id qđ est in ip̄o festo
significatū. **I**n tercō tāgit qđ est
istius doctrine p̄prium motiuū &
causatiuū. **I**n q̄to ostēdit qđ in
bac doctrina ē ōmis dilectōis sue
xplementū. **D**icit ergo: **A**ñ diez
festū paschæ: hoc ē āte diē asimo
rū cui? vesp̄era erat q̄tadēcia lūa
ad vesp̄er. **H**oc est āte diem cene
qñ agnus ymolabat ad vesp̄erū
sicut p̄cipit Exo. xij. **I**n hoc eī
pascha doctrinā p̄fēctōis erat ex
pediē exhibere discipulis & apo
stolis. **A**nte totū ergo diē festi
āte ōmia que fuēt facta in festo:
sciens ih̄s: & p̄sciens sicut de? Ec
clesiastici. xxij. dño deo nostro ā
te p̄ facta fint nota sunt oia & sic
post p̄fēci cognoscit oia Jo. xvi
ij. **S**cīes ōma q̄ ventura erat su
p̄ eū (q̄r vēnit hōa eius) nō electi
omis stellarū vel fati s̄i implecōis
sacrīmentorū qñ ōma que dicta
& prefinita sunt de eo adimpta

funt Joh. vij. **T**empus meū nō
dum aduenit. tēpus autem vīz
semp est patum-ij. **C**or. vi. **E**c
ce nunc tempus acceptabile ecce
nunc dies salutis. **H**ec enī fuit ho
ra xp̄i p̄ptum ad opacōem salu
tis & fuit hora aduersariū p̄ptū
ad implecōem sue malicie & ma
le voluntatis Lu. xxij. **H**ec est ho
ra vestra & potestas tenebrarum.
(vt trāseat ex hoc mundo ad pa
trem) **H**oc est enī factum in festo
signatum Exo. xij. **E**st ei phāse
id est transitus dñi. sic enī transi
uit antiquitus p̄ egyp̄tum suos
liberans & p̄tegens & itroiuīt ad
patrem offerens sāguinē suū sic
agni ymolati pro nobis Heb.
ix. **N**ō in manufacta sācta intro
ht exempla futurorū s̄i in ip̄hi ce
lum vt appareat nunc vultui dī
p̄ nobis. **N**ors autē dñi dicitur
transitus quasi p̄pria p̄tate tran
siens nūs p̄ a mortis vinculis v̄l
infernī claustris detētus fuit. s̄i
ōmia talia p̄ mortē & infernū tran
siens ad vitā cōfregit. p̄s. **C**ontrī
uit portas ereas & vēctes ferreos
cōfregit suscepit eos de via inq
tatis sue (cuz dilexisset suos) in
omib⁹ & in opere & in tempoē
Prouer b. decimo septimo. **O**m
ni tempore dīlicat qui amicis ē
Ose. xij. **D**iligā eos sp̄otanee q̄
mā auersus ē furor meus ab eis:
suos aut̄ dīcat q̄ nullū aliū dīlexe
rūt p̄ter eū q̄ nullū aliū dilectorē

babuerūt nīs eū : q̄ qui nichil q̄
fierūt preter dilcōnem ei? Solū
enī diliḡit dēū qui nichil cōtra eū
diliḡit P̄s. Diligā te dñē fortitu
do mea. Ipse eiciā dilector eorū fu
it. Deut. xxiiij. Dillexit p̄plos om
nes sācti in manu ei? sunt. h̄ij m̄
ebil q̄rūt n̄ dilectionē vñ Aug?
Diligo te dñē et re-a-tu. Cantic.
vñ. Si dederit hō ōnem s̄tstan
cias domus sue ad mercandaz di
lōem q̄si n̄l despiciet eā. Sic er
go cū dilexisset suos q̄ erāt in mū
ndo q̄uis non eēnt de mūndo. q̄ id o
dilcōne dei indigebat Joh. xvij.
De mūndo non fūt sic ego nō sum
de mūndo In mundo est enī eē con
cupiscēns mūnd amorū iuolui.
Joh. xv. Si de mundo fuissestis
mūndus qđ suū erat diligēt. nunc
aut̄ q̄r de mūndo nō estis p̄pterea
odit vos mūndus Et ideo xp̄i dile
ctioē indigebant(in finē dilexit
eos) In finē p̄seuerācie in dilcōe
vt dicit Cris. In finē consumac
iōis in dilcōne et in finē opis in di
lōne et in finē p̄fectionis in dile
ctione et in fine domi dati ex dilcō
ne. De fine perseuerācie ē q̄ vsq;
ad mortē non interrupit dilcōez
et mōrs dilcōnem non termiavit
h̄i eternū dilcōnem cōtinuavit.
Cantic. viij. Fortis vt mōrs dile
ctio dura sic infernus emulacio.
Lāpades ei? lāpades ignis atqz
flamarū aque multe. hoc ē inun
dācones passionum nō potuerūt

extinguere caritatē dēi. In finē au
tem consumacōis in dilcōne di
lexit q̄r ad sūmū caritatis dilexit
P̄s. Omis consumacōis vidi fi
nē latū mandatū tuū nimis Om
nis enī cōsumatio factorū finita
ē-spūs aut̄ caritatis xp̄i nimis ē
latus q̄r finē non habet. Johis
iij. Non enī dat deus ad mēsurā
spiritū. In finē autē opis in dile
ctione facti dilexit. q̄r opus ma
ius eē non potuit. et in finē p̄feci
onis fuit q̄ pro aicis ad salutis
effectū. et p̄ omnib? ad salutis suf
ficiēnā mortuus fuit. De p̄mo
dicāt Joh. xv. Maiorē hanc di
lōnem nemo h̄z vt animā suam
ponat q̄s p̄ amicis suis. De secū
do dicāt Rō. v. Cōmēdat autē
deus suā caritatē in nob̄ quoniam
cū adhuc inimici dei eēmus deus
p̄ nobis mortuus ē. De fine aut̄
domi dati ex dilcōe ē : q̄ dedit sui
corporis et sanguinis sacramentū.
Cantic. v. Comedite amici et bibi
te et iebriāmi karissimi. sic ergo
in finē dilexit suos. vñ Gregori?
O ineffabilē circa nos tue carita
tis dilectio vt seruū redimēs fili
um tradidisti. Rō. viij. Eciā p̄ ro
prio filio suo nō pep̄at deus s̄ p̄
nobis omnibus tradidit illū. (Et
cena facta) Hic iaz in capitulo ps se
cunda. Ponit aut̄ hic factū ex q̄
format doctrinā. habz aut̄ duas
ptes. In q̄rum p̄ma dicit ad fa
ctū humilitatis xp̄i p̄paracionem

In secunda autem in facto cristi describit humilitatem ibi: Surgit a cena: Adhuc in preparacione sunt quatuor cene scz tipice perfectio iude ad tradendum dominum a dyabolo perfecta temptacio omniuum a deo patre Christi tradicio. filij ad patrem pro opus redemptoris redicio. Dicit ergo: Et cena facta: non quidem corporis et sanguinis domini sed veteris testamenti. cena que fuit in oblatione et co[m]mestione agni tipici causa autem fuit quod prius agnum cum discipulis comedit ante quod lauaret eos. quod agnus ille cuius non erat nisi figuralis non exigebat locutionem Corpus autem dominii cui non datur nisi prius lotis lotu[m] expiacionis. Ista ie. iij. Mundamini qui fertis vas domini quem non in tumultu exhibitis ac. Ista primo Lauamini mundi estote aufferte malum cogitationum vestrum ab oculis meis. Hac ergo cena agni tipici predicta facta quia cena est ultima comestio post quam non est alia statim incubavit nouam legem Leuit. xxv. Usque ad noua comeditis vetera nouis vero superuenientibus proprietatis vetera (cum dyabolus) Secundum est in quo notatur perfectio traditionis per completionem maliciam esse apud preditorem. Et hoc est quod dicit: Cum dyabolus: auctor omnis perfidias (iam) in cena quia ea

am beneficium exhibicōmis cene et concenacōmis cum cristo non reuocauit eum a malitia sicut dicit Crisostomus psal. Homo p[ro]cis mee qui odebant panes meos magnificauit super me supp[er]latacionem: Cum ergo dyabolus sic sua temptatione (misisset in cor) non ita quod aliquid a seipso creatum imicerit sed sic quia de suo progressione immisit sic ut interderit cogitationem que intus erat fecit quod dicit in psalmo. In missiones per angelos malos et idcirco dicit in cor et non corde quia non in corde erat creans sed contra cor insidiando circumvolans et suadendo blandiens ut dic Gregorius ut suam perficeret voluntate Math. xij. Inimicus homo hoc fecit scilicet quod superseminavit zizania bono semini quod Christus sepe in corde iudei seminavit. Inimicus autem homo dicitur dyabolus quia sepe temptando ad humana se conformat ut decipiatur Actu. quanto. Cur temptauit satanas cor tuum? hoc est temptando decepit (ut traderet eum) Christum iudeis. ij. Math. v. Qui legitur et patrie erat preditor (Iudas symonis) filius pater enim eius symon dicebatur (Scariotthis) hoc est talis ciuitatis ciuis que memoria mortis ut in antehabitis diximus interpretatur Lu. vi. elegit iudas scariotus quem fuit preditor

Sic ergo pfecto animo p̄dendi
in pditore (sciens) non iudas. s̄
(ib⁹ qz ōmia dedit ei pater i ma-
nus) hoc est in ptatem potuit de-
clinae pditorē si voluiss̄ vel apo-
stolis manifestare corrigendum
vel eiciā interficiendū. s̄ noluit vt
orderet p̄pria voluntate se pati i
nō paratū esse ad vltionē vel sui
defensionē. s̄ poci⁹ ad sui voluta-
tē vel bñficij exhibicōnēi obseq̄
um vt p̄ humilitatē reuocar⁹ ob-
sequij si vellet. si autē nollet non
cogeret Rō-xij. Non vos defēde-
tes fratres carissimi. s̄ date locū
ire. scriptū est ei michi vindictā
i ego retribuā. hac ergo de cau-
sa dicit: sciens: vt de? Job. xlj. h̄
celas in corde tuo. scio tam qvī
uersor̄ memineis: qz ōmia dedit
ei pat in man⁹: hoc est in ptatez
Job. iij. Pater diligit filiū i de-
dit ei ōmia in man⁹ Math. vlf.
Data est michi ōmis ptas in ae-
lo i in terra Hester. xij. In dic-
one tua cuncta sūt posita i nō est
qui possit resistere voluntati tue.
(Et qz) h̄ ē sciēs ec̄ ib⁹ (qz a dō
exiuit) venies in mundū vel p̄ eter-
nam gnacōem Job. viij. Ego ex-
deo pcessi i veni in mundū Item
iij. Hām⁹ qz a deo venisti magi-
ster (i ad eū vadit) oia q̄ p̄ op⁹
redempciois acq̄siuit patri ēdu-
cens Jo. xvi. vado ad eum q̄ mi-
hit me Itē ibidē Exiui a pātre et
veni in mundū itez relinquo mū

dū vado ad pātre i ē sēfus Cū
oim ess̄ potens i sc̄aret qz in hu-
militate venit i in humilitate hu-
mana formā viuēdi dedit. voluit
eciā in finem nō potēter malo p̄
ditoris resistere nec tvrā in qua
impletur? erat sacramēti passio-
nis effugere. s̄ suis successorib⁹
paciecie i humilitatis exēplū re-
linquere i ido ōmia p̄sciens i po-
tens (surgit a cena) i dicit q̄tu
or sc̄z surrectōne ad obsequij hu-
militatē impediēciū a se remo-
one. expediēciū assumpcōem i
obsequij inchoacōne De p̄mo di-
cīt: surgit: vt seruire ess̄ patus.
Ille enim qui formā serui accepit
modo humiliū a dū serui exhibu-
it Phil. ii. humiliavit semicōp̄z
formā serui accip̄ies Math. xi.
Discite a me qz mītis fū i humi-
lis corde: surgit: autē ad trāseun-
dum quia agn⁹ typicus a stāti-
b⁹ cōedebat i sic docuit suos pa-
ratos eē ad transēdū. p̄s. Sur-
gite post q̄ sedentis q̄ manduca-
tis panē doloris. panis enī dolo-
ris est cena passiois. psa. xxi. Co-
medētes i bibētes surgite princi-
pes. sic ergo surgit a cena agni
typicā sic diximus signans q̄ de
hac cena nō est ampli⁹ gustādū
Math. xxvij. Non bibā amodo
de hoc gemini ne vitis usq̄z dū bi-
bā illud nouū in regno p̄s mei
hoc ē in sacmēto ecclē. hoc ē ergo
qd̄ dicit (Et p̄oit vestimenta sua)

Ecce in dimentorum ablatio que
impediebat obsequij diligenciam
vni ministriates pangit dicuntur
Luc. xij. pangit se et faciet illos
discubere et trahens ministrabat
illis. **H**ec tamē positio vestimentorum
signat synagoge q̄ aliqui ve
stitus fuit depositoem. **I**lla enim
aliqui in prībus et p̄pletis fuit de
coris sui vestimentū. mō autē i pes
simis successorib⁹ sordidū et ab
opibus suis eum impediuit et iō
hoc vestimentū depositum. **D**icit au
te Iheros. q̄ xp̄s quater vestim
tū depositum. h̄ tribus vicibus re
sumpsit. **I**n cena enim depositum re
sumpsit. **I**llus a militib⁹ depo
situs et resumpsit. **F**lagellatus a p̄si
de ad columnam depositum et resup
fit. **N**udatus in cruce depositus et n̄
resumpsit. **P**rima deposito vesti
um que cito resupta ē significat
separacionem eoz q̄ recedentes a xp̄o
ato redierūt. sic petrus q̄ p̄ nega
cōem recessit et ad p̄mū xp̄i respe
ctū rediuit et quidā alij ex aplis
et discipulis sic thomas. **S**edā
depositio significat illos q̄ rece
detes nō redeunt nisi p̄ specialē spi
ritusq̄ visitacionem. sic illi q̄ p̄ fi
dem in pentheroste ad xp̄m redi
erunt q̄n visibiliter sp̄misanduz
recepertunt et idō diuī expectau
runt. **T**ertia depositio et resump
cio significat eos q̄ nō nisi i fine
vite sue vel in fine nūdi reuerten
tur. **R**ūta depositio et nō resupcio

significat eos qui nunq̄ reuerte
tur h̄ in peccatis moriētur. **I**n oī
at ista deposicio et sp̄iali deposit
vestis sordida et resumitur candi
da et luminosa que in obsequio
xp̄i non impediebat h̄ p̄mouet et p̄si
cat ad purificatioēz. ps. **C**onadi
sti sacrum meū et cārādēisti me le
ticia. significat autē i stud. **Z**a
charie. ij. **A**uferte a ihū sacerdo
te magno vestimenta sordidae
neb. xli. **E**ductus ioseph de carcē
totonderunt ac mutata veste ob
tulerūt eū regi. (Et cū accepisset
lintheū) tāgit expediēciū ad ob
sequij assumpcioēz et hoc sunt lin
thai pelvis et aqua-lintheo se p̄c
xit et hoc est qđ dixit: Et cū acce
pisset lintheū (p̄cinxit se) Lu. xij.
Preciget se et faciet illos discubē
Lintheū autē i stud significat bis
sum canōis innocēciei iustifica
cōnis scōrum. q̄ illo abstergun
tur sordes viciorū p̄. Re. ii. samu
el ministrabat an cōspectū dñi pu
er accidet ep̄bot limeo. Eccē. ix.
Oi tempore sunt vestimenta tua can
dida. **A**poē. iii. **Q**uivicerit vestie
tur vestib⁹ albis. ps. **A**mīd⁹ lu
mine sicut vestimento. **I**nter co
lores enim plus luminis habet
ille qui albus vocatur. in signis
huius. **E**zech. nono dicitur q̄ il
le qui signum crucis et passiois
liberandis impressit: erat vir in
dutus limeo et atramentarium
scriptorum erat super renes eius

(Deinde misit aquā in pelū) ex
piacōis sordiū q̄ significat grāz
sāguinis intus expiātem Eze. xx
xvi. Effundā sup̄ vos aqua mū
dami et mūdabim⁹ ab ōmb⁹ inq̄
namētis vris. vñ Glō. Aquam
misit q̄r sanguinem in terra effu
dit ut vestigia credenciaz mūda
ret: misit autē aquā in pelūm:
pelūs autē istā cotinens expiaci
omis aquā effundit ut vestigia
fidelū lauenſt. hoc est pelūs que
facta est ad vſus ablucōis sacer
dotū. sicut legif. Iherere. lij. Missa
ergo aqua in pelūm (cepit laua
re pedes discipulorū) Dic icipit
ministerū humilitatis et hoc du
plicat describitur sc̄z simplicat et
ſim reuerēcias quā petr⁹ exhibu
it. simpliciter autē cū dicat: et ce
pit lauare: hoc est loconem disci
pulorū iehuauit Et sunt hic tres
opinones quaz vna ē Criso. q̄
dicat q̄ incloauit a pditore vt p
mani exhibēs hūilitatē a pdicā
ne reuocarz. h̄ nō valuit q̄r cofir
mata in malicia ei⁹ p̄tinacia fuit
Eccā. vij. Considera opa dei et vi
debis q̄ nemo possit corrigē quē
ille desperit. Alij dicunt q̄ incēpit
a minorib⁹ et puenit vſqz ad p
mos et hoc dicunt ppter verbuz do
mini Matl̄. xx. Dic erūt nouis
fimi p̄mi et p̄mi nouissimi Aug.
autē dicat q̄ incēpit a petro quia
maior fuit et p̄ceps ap̄lorū. vñ
Glō. Quis nesciat p̄mū aposto

loz eē petrū et sic ordinatur hā cū
dicat: cepit: hoc ministerū humi
litatis incloādo venit cū lītheo
et pelū ad symonē petrū. dicat er
go: cepit lauare pedes discipulo
rū Math. xx. filius homis nō ve
nit ministri h̄ ministerare et da
re animā suā in redemp̄coēz pro
multis. sic ergo formā serui acci
piens eciā actū serui p̄tēdit. Vñ
pter minnā humilitatem dicat
Abac. iii. Considerati opa tuaz
expau. q̄s enī nō expauescerz do
minū maiestatis ad pedes pau
per seruorū p̄cubere et pedes eoz
lauare. p̄s. Man⁹ eius in copbi
no seruierūt et lingua eius inter
p̄cipes loquebat sapiēciā (et ex
terge lītheo quo ipē erat p̄cīct⁹)
hoc ē mundo cādore q̄ se p̄cīxit
q̄ nichil poterat vñq̄ immundi
cie aspergi in ipsū Dap. vij. pp
ter suā mundiciā nichil vñq̄ in
q̄natum intrabit in illaz. bñ enī
illā p̄cāngi cādore p̄petebat. q̄r si
cut dicat Dap. vij. Candor ē lu
cis eterne et speculū fine macula
et emanaciō q̄dam dei similitudine et
ymago bonitatis dīme. hoc ergo
lītheo mūdicie p̄cīct⁹ fuit quo
ōnum discipulorū sordes abstē
gerz (venit ergo) ministeruz in
cloando ut dicat Aug. (ad sy
monē petruz) q̄ hūmus int̄ alios
fuerat et ido fuit ab eo incloand
Rō. xij. Cui honore honore dicit
ergo Dyomis⁹ q̄ lex dīmitatis ē

p̄ p̄ma media i p̄ vltia media re
ducē i sic fecit xps incipies a p̄n
āpe apłorū sicut Dan. x. Precepit
danieli sta m̄ ḡdu tuo i sic pp̄le
tice p̄dixit ps. Distribuite ḡduſ
ei. q̄c. Dic fr̄es iosephl sederūt
corā eo p̄mogenit? iuxta p̄moge
mita sua Gen. xlīij. Et sic h̄ tāgit
sp̄alit reuerēcia petri ad dñm pe
des lauātē: i tangūtur iñ h̄ duo
s. reuerēcia petri i obedīcia. Re
uerēcia h̄z duos pagi p̄kōs vñ
q̄de de petri reuerēcia. sc̄m̄ āt de
disp̄laconis instructōne. dic er
go. (Et dic ei petr?) ex reuerēcia ex
pauescens deitatem i maiestatē.
(Dñe tu m̄ lauas pedes.) ac si di
cat Tu maiestatis dñs celi i tre
dñs in om̄ib⁹ q̄ leprosos munda
stū cecos illūinasti oia ḡna mor
borū i mortis curasti Tu inq̄ ta
ac tant? m̄ misero paupculo h̄ui
li p̄scato i lauas pedes. q̄d sordi
dūs i infimū in corpe meo ē mē
bꝝ. ac si dicat Heb. xiiij. Exfr̄it
fū i tremebūd? sic moyses Exo
iij. Prope timuit accedēbvi dñs
appuit quō ego sustiebo vt in pe
des lauet dñs maiestatis. ps. A
doabim?.. i c̄. Nō habet? p̄aubu
it an nos vt pedes lauaēt dei fili?
Dicū ē moyſi: ne appropies hoc
ſ ſolue calcianita pecual pellis q̄
locus eciā pp̄inqu? dño terra ſcā
est i quō sustiebo q̄ p̄cubens ap
pp̄inqt m̄ dñs in locōem pedū i
infimū obsequiū h̄uam officiū m̄

exhibit. h̄ est ēgo q̄d introgāto
dicit Dñe tu michi lauas pedes.
Dixit priarcha q̄tribilis ē loc⁹
iſte vbi dñs appuit i nō trebit
puluis an cui? pedes p̄cubit celi
i tre dñs i de? (R̄ndit ih̄s i di
xit ei) h̄c illūinatō disp̄laconis
quā exhibēs formā h̄uilitatis as
ſup̄fit i officiū (q̄d ego facio) in
forma h̄uilitatis quā exhibeo i
puificacōe quā impēdo (tu nescis
mō) q̄ ſc̄z nccāruz est vob̄ h̄uili
tatis exēplū. q̄ p̄ totū illud ad
huc cū lucifero ſup̄biēt q̄viciā
i successores xpi existūt Alit enī
nō potuit nr̄e ſup̄bie tumor curai
misi p̄ maximā h̄uilitatē redēpto
ris Matth. xi. Discite a me q̄. mi
ſ. i hu. cor. h̄ est lud? q̄ dñ māu
fortis i asp̄cū deſideabil deposito
vestito in eplot līmeo lūſit an ar
chā. ii. Re. vi. Ludā i vīlīor ſiā
pl? q̄ ſad? ſū i ero h̄uīlis in ocul
meis. (D̄c̄ies āt pt̄ ea) qn̄ ſp̄n̄
accepis illūinacōnis D̄z obiāt
in coñrū q̄d dñ. Matth. xiiij. Vob
datū est noſſe mīſteriū regnī dei
ceteis āt i pabolis. Dicēd q̄ hoc
verū est tpe debito q̄ p̄ ceteris ac
cepēt ſp̄n̄ illūinacōnis i h̄ signa
tū est. Dan. xiiij. Cū dixit gabriel
āgel?.. vade dām. vſqz ad p̄fim
tū tps clausi enī ſiḡtiqz ſūt h̄mo
nes p̄finito a deo tpe oia h̄ ſigna
puluis i nō alijs ſūt reuelata. Dic
enī prim? h̄o p̄ ſup̄biaz cecidit i
ois poſteitas in ip̄o ps. Nō wiat

michi pes supbie a manus p̄ctō
ris nō moueat me ibi ceciderūt q̄
opātur inq̄tatez. ita oportuit q̄
p̄ humilitatē secūdi pentis resur
gerz genus hūanum **Jac.** iiiij. de
us supbis resistit humilibꝫ dat
grām a hoc sciuit postea petrus
qñ agnouit humilitatē crucifixi
(**Dicit ei petr?**) nō ex obstinacō
ne h̄ ex humiliā reuerēcia quā
habuit ad xp̄m tamē aliquantu
lum indiscreta (nō lauabis mi
chi pedes in eternū) hoc quidē di
xit petr? sic dicit **Luc.** ix. nesciens
qd̄ dicerz. Nō ei abhuc sciuit q̄
qui nō lauatur a xp̄o illot? a m̄
mund? p̄manet a sol? ille mūda
tui cui? pedes anime hoc ē intelle
ct? a affect? mūdanf. p̄s. Laua
bis me a sup mūem dealbabor.
Oport; em̄ intellectuz lauari ab
errore a affectū ab illico amoē
a p̄ctō. null? em̄ lotor est horū
pedum nisi xp̄s **vñ** **Job.** ix. Si
lotus fvero sic aquis niuis a ful
serit quasi mundissime manus
mee. tamē sordibꝫ intingēs met
ab ho minabūtur me vestimenta
mea. nulla em̄ purificacō ē sacri
ficior vel sacramētorū veteris te
stamenti q̄ tamē de celo sic mix de
scenderūt neq; purificacō v̄tutū
q̄ vestiūt naturaliū siue ciuilū q̄
homīnē expurgēt nisi expiacō fi
dei xp̄i sit adiūcta. **vñ** a hoc dñs
iuit subdēs (**R̄ndit ei ih̄s**) puri
ficacōz grē que p̄ xp̄m facta est

p̄signans **Job.** p̄. Grā a veritas
p̄ ih̄m xp̄m facta est (si nō lauero
te) qđ iam p̄signo in pedū locōe
a dicātur tria. damnū nō lotor
petri ad locōez desiderūt a sufficiē
tis lociōis onſionem Dicit ergo:
si non lauero te: in pedibꝫ affectu
um **Zach.** xij. Erit fons patē
domini iacob in abluciōem p̄ctō
rum a mēstruate (nō habeb̄ p̄tē
mecū) hoc ē i sorte b̄titudis quā
acq̄ro p̄ opus redempcōnis quā
sortē siue p̄tem nō nisi loti a mū
di meū poterūt obtainere **Levit.**
xij. Lauabit aq̄ ea que pura sūt
secūdo a mūda erūt **Nūi.** xix. qui
aqua expiacōis nō fuerit asper
sus immūd? erit a māebit spur
cā a eius sup eum a ideo p̄tē nō
habebit meū. hoc em̄ ablucō sig
nificat ablucōez factā p̄ aquam
que exiuit cū sanguine de latere
xp̄i q̄ lauit ones sufficiēter a osci
encia mala **Heb.** x. Accedamus
cū vero corda in plenitudie fidē
aspersi corde a osciencia mala a
abluti corp? aq̄ mūnda a tenea
m? fidei a sp̄ei nrē afſiſiōne inde
climabilē (dicāt ei symō petrus)
qui mō sicut dīc **Glō.** territus de
piculo salutis didicāt ee symō id
est obediēs. cōcussa em̄ petra soli
da de tāto piculo. (dñe nō tñi pe
des meos) hoc ē affect? a extre a
mea q̄ tactu tre sordibꝫ inq̄nanf
(**S**z a man?) hoc ē opera mea q̄
iam in discussiōe tua sūt posita a

timeo q̄uis me de h̄is nō redar
guat conscientia (et caput) hoc est
mentis cogitationes quas eccl̄ia tie
re in apio. Job. ix. Verebar om
nia opera meas sciens q̄ nō parce
res delinq̄nti Job. iiiij. Nūquid
homo cōpatus deo iustificabit.
vñ licet petr̄ excede et obediē
pl̄ q̄ xp̄s peteret tam ē nō pecca
uit in verbo sciens q̄ om̄is homo
purificatioē affectuum et operum
et intentionum indigeret. Dicit
et ih̄s eccl̄ia de hoc facto dans illu
minacionem (qui lotus est) Hic
Criso. accipit argumentuz q̄ di
scipuli ante hoc fuerūt baptisati
q̄uis non legatur ubi baptisati
fuerunt aliter ut dicit lotus nō di
cerent. In hac autem locione ba
ptismi cōsepeletur ho no xp̄o vt
expietur Rō. vi. Consepti eū
sum q̄ illo p̄ baptismū in mor
tem lotus ergo sic p̄ baptismuz
(nō indiget nisi vt pedes lauet)
hoc est extrema vite isti? quibz
terā attingit ppter sordes quas
dani venialiū adlērentes Tren
p̄. Sordes eius in pedibz eius h̄
est in intellectu et affectu disponē
do eūt hoc terrena intellectus sordi
datur p̄ cogitationem et affectus per
amorem temporalium. p̄. Re. xxii.
Via h̄ polluta ē h̄ et ipa bōdie sc̄a
ficabitur in vasis. hoc est mūda
bitur post baptismū vestrum ego
non indiget aliquis nisi vt cre
bra ablutione confessionis et lac

marum emundet pedes affectum
de terrena contagione terrenorū
in cogitatu et amore (Sed ē mū
dus totus). ij. Thimo. secundo.
Si quis emūdauerit se ab istis
ent vas in honorem sanctificatū
et utile domino ad omne opus
bonum paratuz. sicut (et vos mū
di estis) Post instructōem petri
conuerit sermonē ad om̄um in
structōem. quia omnes lauando
transfuit. Et ideo dixerunt qui
dam q̄ in locone pedum ultim⁹
fuit petrus. q̄a statī p̄t̄ petrum
omnes alloqui ic̄pit et dicit h̄j
q̄ proditor p̄minus fuerit qui vt
superbus et temerarius prius se
ad hoc opus exhibuit et quia ei
am de inferiori gradu fuit. Dicit
ergo: et vos mundi estis: quia a
me mundati. p̄ma Corinth. vi.
Abluti estis sanctificati estis in
nomina domini nostri ih̄esu xp̄i et in
spiritu dei nostri (h̄ nō omnes)
Job. vi. Nōne ego duodecū vos
elegi et vñ ex vobis dyabol⁹ ē
et virtute quidem locum om̄is mo
net proditor et qui conscius erat
sibi. et tamen non expresse prodi
dit et tamen p̄ hoc totum nō revo
catur a malitia et est qđ subdit
euangelista (dic̄bat enim) vt
deus (qui n̄am esset qui tradiceret
eum) Omnia eū sciuit ante p̄ si
eret. Job. xij. Dicens ih̄s om̄ia
que ventura erant sup eūz (apte
rea dixit nō mūdi estis omnes)

Videt autem etrariū huius quod dicitur Ysaie. lxiiij. **F**acti sumus ut immundos omnes nos quasi pannus menstruate vniuersitate iusticie nostrae ibide Cecidimus quasi folium vniuersum et iniquitates nostrae quasi vestes abstulerunt nos per Job. p. **S**i dixerimus quod peccatum non habemus ipsi n. s. c. iij. Re. viij. **N**on est homo qui non peccet. **A**d hoc dicendum quod intelligit de immundicia originali et mortali. **H**oc autoritates idonee de venialibus intelliguntur ille fuit sordes pedum quod hic lauat cristus. quod nemo diu mundus manz ab illis et portet illa eternam mundare Mal. iij. **S**edebit conflans et emundans argentum et erunt domino offerentes sacrificia in iusticia. tandem iudas inter istos fuit sic malum corrumperens quod etiam erat exterminandum ab eis sicut sordices perdidi. **H**oc est pedibus calcandar eienda per Cor. v. **A**uferte malum ex vobis metiphs et ibide expurgate vetus fermentum ut sitis noua et spes fisc est sitis azimi Job. p. **C**um veniret filius dei ut assisteret coram domino affuit inter eos ecclesia tham. sic Zech. 3. **A**d dextram ihu magni sacerdotis stabat sathanas ut aduersaret ei. **E**t forte ista littera est causa quare lauit pedes discipulorum ut in chilum illud adhuc deinde predicione et auaricia. **P**ost ergo lauit pedes eorum hic post exemplum humilitatis ponit istru-

tionem ab exemplo acceptam. **E**t dividit hec per in duas partes. in prima provocat ad imitandum persuadens imitacionem a minori in secunda autem ratio et affirmat per similia quedam inducta et per considerationem per minima et per editoris detestacionem. **D**ic ergo postquam lauit pedes eorum quod ad humilitatem pertinebat obsequij et ad purificacionem cene corporis sui de qua locutione sponsa gloriatur. **C**antum lauit pedes meos quoniam inqnavo illos et accepit vestimenta sua) Ysa. lxi. **I**nduit me dominus vestimento salutis et in dumeneto leticie circuicavit me. quod leticia est in resupcio suo quos patet eorum exigentibus deposituerat et cum recipuisset iterum ut a quieto doctrina imitationis procedere videretur Cant. p. **C**um esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odor suum. **H**oc est odor amoris et humilitatis. iterum autem dicit discubuisse quod tunc discubuit ad cenam corporis sui ad quam discipulos per loturam expiacionis perpatitur (dixit ergo) instruens ad imitationem humilitatis scitis quod fecerimus vobis **P**hil. ii. **H**sentite in vobis quod et in christo ihu scitis ergo quia scire et aduertere debetis. p. **C**or. ii. **A**ccepimus spiritum quem est ex deo ut sciamus quod a donata sunt nobis (vobis vocatis me) tagit sui ad discipulos magitudinem tam in sapientia quam in potestate.

De sapia dīc sic: **w**o^s vocatis me
(magister) ppter sapie excellen-
tiā **C**ol.-ij. In ipso sūt ones the-
sauri sapientie et scie dei abscondi-
ti. **J**ob.-ij. scim? qz a deo venisti
magister **M**atthe.-xxij. **A**gr sci-
m? qz verax es et viā dei in verita-
te dox ic. **A**ctu.-xvij. Celi et ter-
re cum sit dñs **H**ester.-xij. **D**ñs
vniuersit es **M**atth.-xxij. vñ? est
magister vñ qz in celis est (et
dñe) p. ad ptatem **D**eui.-vi. vñ
minū deū tuū adorabis et illi soli
seruies **A**poē.-xix. **I**z in vestimente
to et semore suo scriptū rex regū
et dñs bñancum (et bñdicatis)
hoc ē reuereter et vere dicatis (suz
etem) et in gr et dñs **E**t de mōro
qđē dr. **V**la.-l. apuit michi aurē
ut audiā eum tāq magistz **D**e
dño autē dicit **J**o.-xx. **D**ominus
meus et deū meus (Si ergo ego
lauī pedes vros dñs et mōr) qđ
min? erat debitū **L**uc.-xxij. **E**go i
medio vñ sū sicut qz ministrat
(Et wo^s) discipulis et serui qui vi
ce habeti dñi et mōri plati scilicet
(debetis) hui? exemplo pnuocati
(alter) cōseruus (alter?) cōser-
ui (lauare pedes) et ad one obse-
quiū humilitatis **E**ccl.-ij. Qnto
magnus es hūilia te in oībus
p. **P**et.-v. De supbis resistit hu-
milib? autē dat ḡciā **R**ō.-xij. nō
alta sapiētes s̄ humilib? cōsenā-
entes (Exemplū em̄ dedi vobis)
pnuocat p racōez exēpli **E**xēplum

ei pponit ad imitādū **E**xo.-xxv.
Oia facito s̄m exēpli qđ tibi in
mōte mōstratū ē **C**an.-vij. Pōe
me sic signū super cor tuum qz.
hoc est sic signū exēpli ad qđ di-
riges intēcōes cordis et vires br̄
ebij tui in ope tuo. **I**eb.-xij. aspi-
cetes in auto ē fidei et cōfimato
rē ih̄m. ad ipsū ei sic ad exēpluz
sēp ē cōspicēd p. **C**or.-ij. **I**mita-
to es mei estote sic et ego xp̄i (vt
quēadmod̄ ego feci vob) hūlia
do me sb vob (ita et wo^s) ifero es
me ex̄ntes (faciat) vob inuicē
Act.-p. cepit ih̄s fa. id. **J**o.-xij.
vbi ego sū il. sit et mī. m. **I**eb.-ij.
frēs fc̄ voca cōis celestis ptiapēs
cōsiderate aplin et pōtifice cōfessio-
nis vre il̄m ille ei nob̄ pponit i
hūilitatis exēplū (Amē amē) h
inductā hūilitatis racōez fūrt si
militudinib? cōgruis et pōnit du-
as a duab? cōpacōib? sumptas.
maiois sc̄z ad minorē et serui ad
dñm **D**e p̄ma dicit: Amē amen
(dico vobis) duplicit fūrt qz et
vime et hūane racōis et seruōe (n̄
est seru?) creatus et empt? . p̄s.
Ego seru? tu? et filius acillettue
(maior dño suo) **L**u.-xxij. q̄s ma-
ior est qz recūbit aut qz mīstrat?
nōne qz recūbit. Hoc est vñ p qđ
terra cōmouet si aliquī cōtingat.
Prou.-xxx. p tria mouet terra. p
seruū cū regenerauerit. p acillaz
cū fuerit coleres tonnire. p stul-
tum cum saturatus fuerit cōbo.

(neqz ap's) hoc est nuncā? (ma
ior eo q̄ misit illum) cū ipse ē nū
cias & est secunda compacio a q̄
trahit similitudinē **M**ath. x. ele
git duodecī quos a ap'los nomi
nauit p̄. **C**or. v. Pro xp̄o legacō
ne fungimur tāq̄ deo extortante
p̄ vos & ideo sicut ego dñs & ma
gister & mittes hūiliari me & vos
humiliari debetis (**S**i h̄ scitis)
qr̄bec in me vidistis & si scitis ea
in imitacōis effectu (b̄ti eritis si
feceritis ea) & inuitat hic a v̄ide
racōe p̄nij **J**aē. p̄. **S**i q̄s p̄spe
xerit in lege p̄fē libertatis & mā
serit i ea nō auditor obliuiosus
fact̄s factor op̄is aē. **M**ath. vij.
Omnis q̄ audit v̄ba mea & facit
ea r̄cē (**N**on de ūnb̄ v̄ob̄ dico).
Hic inducit pditoris detestacō
nemvt ex v̄ideracōe p̄iculi mone
at ad humilitatē & tra p̄suptōez
& hoc q̄dem nccārum erat. q̄r̄ sic
dicit **L**u. xxij. Intrauerat cogita
cio in eos q̄s eoz ess̄ maior. & iō
ecā in luca similia h̄js q̄ hic di
citur inducit ad hūilitatē exhor
tās. **C**irca hoc autē dicit tria **In**
quoz p̄mo oñdit bonorū electio
nē **In** secūdo pditoris p̄scitaz de
testacōez **In** tercio autē successo
rū quos ad hūilitatem monz au
toritatē. dicit ergo: **N**ō de v̄obis
ōnb̄ dico: sc̄z q̄ hoc factū sitis
ad meritū et ne b̄titudinis **M**a
th. xx. **M**ulti sūt vocati pauci v̄
re electi **R**ō. ix. **N**ō ūnes q̄ ex ista

bel sūt h̄j sūt isabelite. neqz q̄
ex semine sūt abrah̄e h̄j sūt abr̄
be filij (**E**go scio q̄s elegēr̄) scio
in q̄ p̄sciecia eterna q̄ sc̄t malū
deficiēs ab arte eterna qd̄ intēci
onē artificis ex sua culpa nō v̄se
quif. sic lumen solis si intellectua
le eēt sciret & ea q̄ suo radio cōsti
tuet ad formaz lumis & ecā ea q̄
deficiūt ita q̄ fornicā lumis n̄ v̄se
quūt **I**llustrat em̄ defectū defi
ciētis absqz eo q̄ istituat v̄el cau
set ipsū **R**ō. vij. quos p̄scivit &
p̄destinavit cōformes fieri p̄ma
ginis filij dei sui vos & v̄ocavit:
Conf̄ hoc obiāt qd̄ **J**oh. vi. dicā
tur **N**ōne ego duodecī vos elegi
& vñ ex v̄obis dyabol? ē ergo
iudas cū alijs ē elect? **A**d hoc di
cēdū q̄ ē electō ad dignitatez &
hoc ē hūana & est electio ad grāz
finalē q̄ sicut dicit Aug?. **E**st se
pacio finalis a massa pdicōmis
& hoc ē v̄ina. q̄ solus de sc̄t q̄s
finaliter a massa pdicōmis sit se
pandus. **P**rima ergo elētione ele
ctus ē iudas sūm p̄ntem iusticiā
vt instruat q̄ homo in tali elētō
ne ad p̄ntem iusticiā debet respi
cere. **S**e cūda autē electione ē re
probatus vt oñderz q̄ h̄o de pre
senti iusticia nō debz p̄sumē **R**ō.
xi. **N**oli altum sapere h̄ time. si ei
de natuālib̄ iamis n̄ p̄pcat ne
forte nec tibi p̄cat (h̄ vt ip̄leatur
scriptura) oñdit pditoris p̄scitā
reprobaconē ab eterno & a xp̄o.

Ab eterno q̄ p̄p̄b̄ciam. p̄p̄b̄c
ta enī ante predixit a xp̄o autem
q̄ream xp̄s ante q̄ fieret clare p̄
nūcīauit De p̄mo dīat: S̄vt
impleatur scriptura: vt p̄secūcō
nem q̄ nō causā notat qd̄ dīat si
aut in an̄habitis determinatū ē
impleat p̄ effectum. signū em̄va
nuz est qn̄ nō respondet ei signa
tum T̄b̄. vlt. nō exādit vbuž
dīi Math. v. Tota vñū autvn̄
apex ic̄. (qui māducat meū pa
nem) p̄ amis enī ille antonomā
tice suus ē qui est corp̄ eius q̄ il
lumi sicut dīat Auḡ. iudas cuž
alīs discipulis vsq; ad sumpcō
nem sacramenti māducauit q̄ tā
to beneficio caritatis ingratus
(leuauit) machinādo calcei ut
fortiter cōcularet q̄ hoc est (cal
caneū suum) qd̄ priuata malicia
suum fecit (atra me) hoc est i vi
te mee detrimentū. hanc enī līaz
psal̄. habz vbi nos habem̄? Ete
nim homo pacis mee in quo spe
raui qui e. pa. me. mag. s. me ic̄.
Supplantare enī est cōculare q̄
uis enī xp̄s patereb̄ ut victimā
dei q̄ oblatū p̄ nobis mun̄. tam̄
iudas putauit totum xp̄i nomē
in contemptū q̄ obliuionē p̄ suaz
ducere prodicō em̄ p̄. Reguz. ii.
Quare calce abiecasti victimam
mēā q̄ munera mea que precepi
ut offerentur in tēplo meo. Da
niel. vii. Bestia terribilis atq;
mirabilis comedens atq; cōm̄

nuens et reliqua pedib? suis con-
culturans - hec enim bestia iudicium sig-
nificat qui sacramentum sumendo
comedit panem domini - qui furia
de nominis facultates domini - quod pec-
cato tradidit intendit concil-
care vitam et nomen domini (Amo-
do dico vobis proutque fiat) hoc est
ex nunc pronuntio vobis annoque com-
pleatur - quia ego ut deus precio
istud. **Vsa.** xlvi. Annuntians ab
exordio novissimum et ab inicio quo
non sunt facta dicens Joba.
xiiiij. Et nunc dixi vobis priusquam fi-
at (ut cum factus fuerit credatis)
Vsa. xlviij. Priora ex nunc annu-
ciavi ex ore meo exierunt. Et audi-
ta feci ea hoc est (quod ego fui) qui
vere sum solus habens immortalita-
tatem et lucem inhabitans iac-
cessibilem - quia licet iste me perdat
ad mortem carnis: non auferit per
manenciam beatitatis et licet in oc-
culto moliatur predicationem - tam
latere non potest lucem inaccessibi-
lem faciat dicit p. **Thi.** vi. **Vsaie**
xlv. Non in occulto locutus sum
in loco terre tenebroso (Amen
amen dico vobis) tagit autoritates
electorum successorum suorum et tagit per
mum in eis quod suscipiunt De primo dic
(quod accipit si quem misero me acci-
pit) dicit beneficio hospitalitatis et
obedienti mandato et iueretie exhibi-
tione. De primo dicit **Gal.** vi. coicet
is qui baptizatur verbo ei quod se
baptizat in omnibus bonis.

Descđo Luce. x. qui vos audit
me audit de terco Heb. xij. obe
dite ppositis vris hoc ē qđ seq
tur (me accipit) Math. xxv. qđ
vni ex minimis mes fecistis mi
chi feastis (Qui aut me accipit
accipit eū qui me misit) qđ pater
ē in eo sbstancia et vtute et opere
et ipa psona patris. qđ pater ē.
cognoscit in filio. qđ intellectus
vni? relatiuoru est i altero. Ma
thei. x. Qui vos recipit me recipit
et q recipit me recipit eū qui misit
me. Luce. x. Qui vos spernit me
spernit. Math. x. q recipi t phe
tani in nomine pphete mer. p. ac.
Sic ergo ad humilitatez forma
uit q̄s sue ptatis successores reli
quit. **H**oc cū dixiss ihsturbat?
est spū. **H**ic instruit discipulos
ad caritatē et hoc totū factū est in
scđ a cena corporis sui qn corp? su
uni discipul tradidit et celebrian
dū ab eis sacramentū precepit et
instituit sic patuit Math. xxvi.
et Luce. xxij. **H**oc autē semple
ne hic dicit. q sciuī euāgelista
q̄ in alijs loc pfecte describitur
Dividit autē hoc ps in tres par
tes. **I**n quarū prima describitur
scelus pditois ota caritatē agē
tis. **I**n secūda describit claritatē
corpis mistici ex dulcedine caita
tis diligibl ibi. **C**ū ēgo exiss di
xit ihus. **I**n tercia ponit istituō
ne caitatis ibi. **F**ilioli mei adhuc
modicū vobiscū sū. **I**n pma ha

rū dic tria s turbacōis que ex fa
cto pditoris futura erat ptestaci
mis. Discipulorū ex ptestacōe fa
ctā besitacōem p ditoris qndaz
āmonitoria reuelacōem. **I**n p
mo hōi duo fūt turbacō et pte
stacio. turbacōem exp̄mit et se
et in modo. in se exp̄mit cā dices
Cū h̄ec dixisset: de instituōne di
scipulorū ad humilitatē: turba
tus ē: vt ostēderet se verū hōinez
in quē caderz turbacō p passiōis
vt in āte habitō capitulo ē nota
tū et determinatū. maxie ex presē
cia traditoris q̄ interī mortē eius
machinabat. **P**s. Conturbata
fūt omia ossa mea et aia mea tur
bata est valde: spū: p hoc tangit
modū. q̄ ip̄e spiritu suo in se fe
at istā p passiōis turbacōez. q̄
michil in eo fuit qđ nō essz electū
et ordinatū rationabili volūtate
Et ideo Gen. viij. significatus est
p archā. **I**n q̄ vt dicit omia aia
lia: hoc ē animales mot̄ pacati
fuerūt Job. v. bestie terre erunt
tibi pacifice hoc est bestiales mo
tus q̄ in alijs pugnat cōtra xp̄m
O xp̄e tibi in corpe tuo erāt paci
fice et omīno spiritui obediētes. et
ibidē **E**t scies q̄ pacatū est habi
taculū tuū. **H**ic ergo turbatus
ē spū ex iude pñcia. vñ glosa exē
pli prebui vt adolētes alijs tur
bem. q̄ miserijs iude cōpaciens
fuit (et protestatus ē et dixit) am
monitorie volēs miserū a scelere

ratio care (Amē amē dico vobis) Dupliciter confirmat qz nō tm̄ ex p̄sencia sed ex signis tradicōmis iam traditor in malitia confortabatur: q̄ crescebat in pertinacia pueritatis (Quia vn?) excepte ab alijs malicie (ex vobis) Non merito sed numero Math. xxvi. Vn? ex vobis me traditur? est in ista nocte Marci. xiiij. Amē amē dico vobis quia vn? (ex vob me tradet) qui māducat mecum p̄s. Qui sim̄ meū dulces capiebas cibos. ic. Per hoc tamē non prodidit quia om̄is scāi in eadē mensa comederūt. sed voluit vt iudā steleris sui cōsciencia inducēt q̄ latere nichil posset eū qui oculata cordis sui protestari posset. Et sic deū tradere p̄tinueret. Cōsciūsenī ip̄e sibi de se putaē deberet om̄ia dicā (Aspicebat ēgo adiuvicē discipuli) tāgit de verbo dñi iter īnocētes ortam hesitacōem q̄ hoc est. Aspicebat ergo quasi nouo stupore p̄cussi. adiuvicē discipuli vt q̄sqz disceret ab alio scelus de quo sibi nō erat cōsciens ac si diceret quilibet illud p̄me. Cor. iiiij. Nichil michi cōsciens sum sed nō in hoc iustificat? sum q̄a plus credo verbo filij dei de me q̄ michi ip̄si q̄ h̄ est (hesitates) sive dubitātes (de quo diceret) Dubitacio em̄ timor cordis fuit quia sermōem cristi verū esse nō dubitabant. quē enim semp

ritate firmatum īvenerant q̄ ab alia parte īnocētes cōsciencia de crimine nō redarguebat. Vnde Math. xxvi. Cōtristati valde ceperūt singuli dicere. Nunquid ego sum dñe? q̄ iudas querēs dixit. Nunquid ego sum rabbis? Et respondit donin? tu dixisti p̄ qd̄ eciam dñs eum non prodidit q̄ uis ille vt proteru? quesierat. Dicendo enim tu dixisti cōmune est Nec per hoc tangit nisi ille q̄ sibi cōsciūsest de crimine. post interrogatorias autem singulorū facta sunt que hic dicūtur (Erat ēgo) tangit hic āmōnicō q̄ cōmūnis per quā non notabilis nisi apud semetip̄m efficiebatur reuelatio p̄ditoris. Et dicūtur hic tria sc̄ licet signum āmōnitiae reuelacōis. Augmentum malicie proditoris ibi. Et post bucellam q̄ temp̄ excecaōi sive congruum ibi: Cum ergo accepisset ille bucellam: In prima harum partium dicūtur q̄tuor sc̄licē descriptio eius cui fit reuelatio. q̄stio facta ad illū symomis petri et signū reuelacōis huius secreti. Dicit ergo Erat autē (recumbēs) h̄ est reclamat? (vnus) vnicē inter alios sermonib? istis territus et se ip̄m fustiere nō valens eo q̄ frore eāt resolut? (ex discipulū eius) qui disciplinā caritatis et māfue tūdimis et hūilitatis xp̄i perfecte

fuerat imitatus (in sinu ihu) sic
imix? sup eu? qu? dilexit Abac-
ij. Dñe audiui auditu tuu? et ti-
mui considerui opa tua et expau-
et hec est italis exposicio Tam? mo-
ralit notatur hic qtuor cause hu-
ius recubit? in sinu dñi ne temei-
tati iohi? ascribat: quaz vna e
terror verbi dñia. secunda e delica-
cio abi assumpti. et tercia affcius
amoris p?cipui. q?rta excessus te-
placis verbi dñi. De pma causa
ia? ate dictu est. ps. Timor et tre-
mor veneru? sup me et cote xeru?
me tenebre. De secunda causa est
qzab? dulcis generat somn? su-
au? et somn? reclinacione filie re-
cubit inducit et sic ifusus intus
dulcedine sacrameti recubuit in
pectore dñi. ps. In pace i idiphi
dor. ic. Canti. v. Ego dormio et
cor mai? vigilat De f?ca causa d?r
Cant. viij. Que e ista q? ascedit
de deserto delicijs affluens immixa
sup dilectu? suum. De q?rta causa
dicit Dan. x. Dñe in visione tua
solute sicut copages mee et nichil
in me manifestu? et terrori q?deni
asscribit destituco. cibo autem qui
es amori recubitus et teplaci?i
fin?. vn Aug?. ab ipso sacro do-
minic pectois fonte potauit eu?a
gelij fluentia et hoc e qd dic (que
diligebat ihu?) In principio h? libri
qtuor sunt assignate cause
qre huc discipul? diligebat ihe-
sus et ibi d? determiniatur qlit xps

ihu d? noster vnu pl? et alteru
min? diligit nec oportet q? ista re-
petatur. ij. Re. p. Frater mi? iona
tha de core nimis et amabil? val-
de Cant. viij. fortis ut mors dile-
ctio (innuit ergo huic) hoc e io-
banni (symo petrus) probabile e
hos duos int? alios fuisse pl? fa-
miliares et ido innuisse sepe iuicem
et tulisse de secretis Job. xxi. co-
uersus petrus vidit discipulum
que diligebat ihu q? et recubuit in
cena supra pect? eius et dixit ei do-
mine q? est qui t? det te? (Et dic
ei quis e de quo dicat?) Sed q?
ritur qre petr? p seiphi no? quesiti
uit Ad qd dicendum h?m Cris. q?
bene fuit apud dñm tante fami-
liaritatis sic iohes. h? tam? cristi
hoc abeo celavit. qz tati zeli fuit
petr? p d?no q? si p ditor? discre-
te cognouiss? p certo an pdicatio
ne interfeciss? eu. h? hoc noluit do-
min? ne disp?salio dñi consilij in
pediret R?o. xij. Date locu? ire scri-
ptu? est ei michi vindicta et ego
refbu? (Itaq? cu? recubuiss? ille
iohes sup pect? domini) Job. xx-
xij. p somn? i visione nocturna
q? irruit super sup l?omes et dor-
miuit in lectulo. tunc aperuit au?es
viroru? et erudies eos instruit di-
sciplina (dicit ei) ausu familiariter
(Dñe quis est?) ps. Dñe reuelat
oculos meos et co-mi-de le. Ita i
certa et occulta sapientie tue mani-
festasti michi. (R?dit ihesus).

Hic tangitur reuelacionis signum
In hoc autem signo duo dicuntur.
scilicet signum et opus eius quid si-
gnum designat designatio. Dicit
ergo (ille est cui intentum panem
porrexero) **N**on autem hic due opi-
niones una dicit quod intentum pa-
nis fuit corpus Christi intentum in sa-
guine. vñ **A**ugustinus in originali su-
per locum istum quid membris si iudeo
datus est pannis Christi per quem membra
patitur dyabolo cum videas eorum tra-
cio per ilium datum angelo dyaboli
per quem perficitur in Christo ita et bono
membris perfuit et malo bonum obfuit.
Hoc corripit qui non diuidicat cor
per Christi quoniam damnatus est quod ad eum
mensa finges se amicum amicorum ac
cedit. **S**i reprehensione tangitur ne-
gligentia cuiuslibet qua pena per-
cutit venditor veritatis. In glo-
tani hic quod Augustinus imponebat dicit
quod pannis intentum non fuit corpus
Christi. sed tamen cum aliis supererat
corpus Christi et post eciam supererat bu-
cellam quod designatus est Iohannes.
Et ideo non dicuntur qui dicunt
iudam corpus domini non sumpuisse
quod summa abbas istas opiniones super-
fit corpus domini. **A**gricola autem in hi-
storiis dicit quod quod iudeo in detrac-
tione sue salutis pannis intentum por-
regebat. ideo hostia corporis domini
Christi sanguinem intincta nulli exhibe-
tur. **G**loria. Pannis intentum significat
iudeo fictionem. quod fictus amicorum
venit ad cenam. que enim tinguntur

non mundantur sed inficiuntur. **S**i
autem aliquod bonum significat fi-
ctio et de bono ingreditur non in erro
secuta est damnacio. **M**attheus. p. sp.
ritus discipline effugiet factum
et libet; se a cogita quod sunt sine i-
tel. et corripi. et super. iniqitate. **E**t
cum intinxisset panem que soli iudeo
porrigebat sic inuit gloria. (redit
iudeo symois scariothis). **C**ontra
rum videtur. **M**attheus. xxvi. qui inti-
git mecum manum in papsim habet
me tradidit. **S**ed ad hoc dicendum quod ut
quod vere fuit. quod iudas intinxit et
eude dominus iudeo intentum porrexit et il-
la vice nullus alius intentum accepit.
Videtur autem quod iudam dominus per
predidit quod non interest utrum alicuius
quis predatur occulte nomine vel
circumscriptione signi quod nulli alii
potest accedere. **D**icendum ad hoc quod
non predidit quod illud signum omnime
fuit. oes enim secundum de canticis intentum
erunt. vñ **L**uke. xxij. Veruptamen
manus tradentis me mecum est in me
sa et similitudo omni apostolorum manus se
cum in eadem mensa fuerunt. **D**icunt
tamen quidam satis bene quod aliquid est
de criminie facto et de criminie futu-
ro aliud. **C**rimen enim factum non de-
bet predicari sed modum qui
describitur. **M**attheus. xviii. primo inten-
te et ipsius solum. deinde adhibendo
alios conscientias criminis per quos co-
uincendus est si negauerit. ut dicit
Augustinus et deinde corigen-
dus est ab ecclesia. **C**rimen autem

futurū qđ non est nisi in voluntate qđ ppter qđ nō cōdenimatur homo in iudicio hūano potest ad cautelā caute reuelari ut causeatur qđ vt ille a pposito reuocetur dūmodo in iudicio alia talē non pcedatur. qđ de sola voluntate in iudicio hūano nō iudicat. Et hāc opinioz ego pbabilē valde dicō. Adhuc autē est alia opio dō qđ aliud ē de deo qđ aliud ē de hoie. Homo emī ex sui solius scia nullum penit? debet reuelare. qđ cum in iudicio pbare nō possz reuelatio sua ad nichil peitus ēt vtilis. s̄ deus qui inspectoē ē cordis hījs legib? nō subiacet qđ ideo cui vult reuelare poterit. sic p̄tū bēly sacerdotis samueeli reuelauit p̄ mī Re. iij. qđ p̄tū dāuid nathā p̄plēte reuelauit. ij. Re. xij. qđ hoc solucio ēp certo vera. vñ ecia criſt? hoc reuelauit hījs qbus pfuit ad fidem sue deitatis qđ ad p̄fēctum caucōis. (Et post bucellaz) Hic post tot remedia tāgit augmentū malicie pditoris. Dicunt autē hic tria scz malicie augmētū. pdicōis opus acceleratuz qđ hoc significat euāgelista a discipulis nō ēē intellectū. dicit ergo. Et post bucellā: hoc ēpt? panem int̄nduz quē int̄ra cellā bucce cōclusit (int̄rouit i cū sathanas) int̄rouit autē nō illabendo qđ deus solus vt dicit. Sed a illabi p̄t in animā. s̄ p̄ augmētū malicie

qđ p̄suasionis effectū. p̄s. Constitue sup eū peccatorē qđ dyabolus stet a dextris ei? dyabol? emī at theomaticē p̄tōr dicit. qđ ōne opus suū p̄tū est. Jol. xij. cū dyabol? mīssz in corv̄ t̄derz eū iudas symonis schariothis. Ante emī possederat dyabol? eū q̄ptuz ad voluntatē p̄ ea possedit eū q̄ptū ad voluntatē affirmatā ita qđ traxit eum dyabol? ad maleficū sic suum mācipiū. Jol. vi. Vn? ex vobis dyabol? est. (Et dixit ei ihesus) Ecce tradicōis acceleratio (qđ facis fac cīc?) glō. nō precepit. s̄ p̄dicat inde malum nob̄ bonum. qđ hoc vult cito fieri nō taz festinādo in illius penā qđ in salutem fidelū. Prol. p. Pedes eoruū ad malū currit qđ festināt vt effūdant sāguinē innoxiiū. xp̄s emī festinauit ad salutē fidelium. Alia translaciō. p̄s. festinauit vt ḡgas ad currēdum viā suā. Luce xij. baptismo habeo baptisari qđ quō coartorvsqz duz pficiatur. (Hoc autē nemo sciuit discubēciū) hic oñdit qualit̄ hoc signū fuit ignotuz qđ similit̄ verbū qđ asecutū est signuz qđ ideo in cōi qđ de p̄uis oñdit ēē ignotū. secundo aut̄ oñdit qđ diuersimodē int̄p̄tatū dīc ēgo h̄ ergo. s̄. dīctuz nō sciuit: hoc ē intellectū: discubēciū in cena. (Ad qđ dixerit ei) p̄quis ōnes scirēt qđ nō mī aliqd bonū dixit Job. xxxij. Instruit disci-

plinavit auerterat hominem ab his
que fecit et liberet eum a superbia
eruens animam eius a corruptione.
In dñs in hoc scelere quis cau-
te monuerit iudicium tam pacie-
ter tacuit et non manifestauit. Isa-
kij. Non cogitasti in corde tuo.
qua ego tacens et non viden s p̄s.
Factus si sicut homo non audies
et non tecum. (Quidā ei putabat) di-
cit qualiter in diuersos sensus ac-
cepit interpretationes dictu; domini
in quod non fuit intellectu; (quod locu-
los habebat iudas) Glō. Locu-
los habet in quibus oblata serua-
banit suorum necessitatibus et aliorum
indigencijs in quo datur forma
ecclesie seruanda necessaria quod videt
non debere cogitare de crastino ne
per terrem seruiat vel timore in
opere iusticiam deserat et hec omnia
in antehabitis dicta sunt et deter-
minata Prover. xxx. Diuicias et
paupertates ne dederis michi. sed
tum victui meo tribue necessaria ne
foite faciatus illiciar ad negan-
dū et dicā quis est dñs et regesta
te copulatis furor et piurē nomen
di mei et hoc est quod dicit et ea que
mittebant in solaciū sumptuū a
fidelibus amicis xp̄i portabat ut
pmpita essent tempore necessitatis
Putabat ergo quidā quod dñs ser-
mone suo hec tēdisset et (quod dixis-
set ei ih̄s) illo sermōe suo (enī
ea quonobis opus fuit) in cibis et
sacrificijs (ad diē festū) pasche

qui in crastino instabat. quod si le
factū ē Jo. iiiij. ubi dicit. discipu-
li ei abierunt in ciuitate; ut abos
emeret (aut ut egenis aliquid da-
ret) hoc alij interpretabant quod in
istos solos duos vihi xps pecū-
iam submissas obfuerit ergare.
Thob. iiiij. Extua sba fac elemo-
finā et c. p̄lb. viij. bono dñm de-
tua sba et de p̄micijs fuguz tua-
rū da paupibus. Innocetes em̄
semp pie interpretatur one dictū
quod non est exp̄sse malū (Cū ergo
acepisset ille bucellā) tertiu est
vbi tēpus obgruius tante malicie
designatur Dicit autē tria: q̄ ex
bono proficit in malis q̄ exiuit ex
inde sororu bonorum et tunc fuit tps
tenebrosum. dicit ēgo: Cū accepis-
set ergo de manu dñi ille iudas
bucellā intundat p̄. Cor. xi. Qui
em māducat et bibit indigne iu-
dicū fibi māducat et bibit non di-
judicas corp̄ dñi (exiuit et fuit)
Glō. aperte a dño recedit Gen.
iiiij. Egressus capn a facie dñi hi-
tauit in terra pfugus. Capn int̄-
p̄tatur possessio et sic iudas per p̄
cū possessione exiuit a deo et omu-
ni bonorum obgregacōe. iiiij. Re. v.
Egressus est ab eo leprosus qui
in quia totus lepra predicōis re-
sperfus (Erat autē nox) tenebro-
sa. quod lux vera in corde suo oculu-
erat Glō. Nox obgruit sacramen-
to Erat enim cui exiuit filii tene-
brarum facies opera tenebrarum

Sap. xvij. Ignotis quidē nulla
vis poteāt nec syderz limpide flā
me illumiare noctē illā horredaz
Job. iij. Noctē illaz tenebrosus
turbo possideat q̄ nō illustret lū
ne (Cū ergo exissz) tāgīf hic cla
rificatio corpis diligibilis qđ in
stituīf hic ad formā caritatis a
qua sepatus est q̄ cōtra caritatē
est opātus. Dicūtur autē hic q̄
tuor scz quis clarificat q̄d in
ipso clarificat q̄s est clarificās
q̄ acceleracō clarificacōnis. sic āt
supra ca. vij. notauim⁹. Duplicit
clarificat xp̄us: in se qm̄ suis mē
bris q̄ de vtraqz clarificacōe hic
loquit. dicit ēgo: cū exissz: sicut i
purū sepatum a puro (dixit ihes
sus) de suo q̄ de misticō corpore.
(nūc clarificatus ē) in se in cau
sa nō in effectu (filii bōmis) q̄
modo inchoata ē tradicō passio
nis cui⁹ merito ex agruo datur
ē claritas resurrectōis q̄ ascēsio
nis. Similit q̄ in corpe misticō ē
clarificatus. q̄ iude exitus ma
lorz a bōmis significat segregaci
onē. De p. Job. xij. emit hora cla
rifica filiū tuum. De secūdo Luce
ijj. Cui⁹ ventilabz in manu sua
q̄ p̄mūdabit aream suā. **M**ath. xijj.
Colligite p̄mū zizania in fa
sciculos ad cōburēdum. triticaz
autē cōgregate in horreū meum
(q̄ de?) paf (clarificatus est in
eo) q̄ cui⁹ voluntate semp p̄fecit
in terra filius bōmis: ille mō bea

tificando eum in corpe q̄ suos pu
rificando plena se caritate in ipō
demonstrabit. **J**ob. xvij. Ego te
clarificauī sup terrā op̄z osūma
ui qđ dedisti michivt facie: cla
rificatus ē de? in illo: quia p m̄l
tam sue v̄tutis opacōez se eciaz
in passiōe sua q̄ morte demōstra
bit (si de? clarificatus ē in illo)
sic iam dictū est claritate v̄tutis
in passiōe mortis in corpe p̄prio
q̄ in sepaciōe maloz a bōmis in
corpe misticō. tunc q̄ hoc est: (de
us pater clarificabit illū) scz fili
um (in seipso) **G**lō. vt hūana na
tura verbo vmita ecia immōrlita
te donec. **J**ob. xvij. Clarifica me
paf apud temetipſū (q̄ otinuo)
sine tēporis interpolaciōe (clarifi
cabit eu) q̄ sua resurrectio non
differt vsqz ad cōmūne ōniū re
surrectionē. p̄s. Non dabis scm̄
tuū videre corrupciōez notas mi
chi fecisti vias vite adimplebis
me ic. **A**du. iij. De? patrū nrōz
clarificauī filiuz suum ilōm quē
vos q̄dem tradidistis q̄ negastis
āte faciem pylati. **F**ilioli adhuc
modicū icē) lūm h̄ tangit instru
ctōez ad caritatē. In pte aut̄ ista
tria dicūtur in quoqz p̄mo se oñ
bit caritatis mādatū vltimo da
re vt amodo cordib⁹ discipulorū
infigatur. In secūdo dat ipsum
caritatis mādatū vt dilectōe cot
informet ibi: **M**andatū nouiz:
In tertio p̄sūpō petri de cristi

Dilectōne & signo dilectōis refre
naf ibi: Dicit ei symō petr?: In
p̄mo h̄z dicitur q̄tuor q̄rum p̄
mū est teneritudo dilectōis ad fi
lios ōnsa. scđm sepācō suī ab ip
sis. terciū volūtas seq̄ndi xp̄m in
discipulū infirmitia. q̄rtū est ex spe
p̄ficāēdī volūtātē p̄fectō caritatis
p̄missa. p̄niū notaſ in hoc q̄ di
cit filiolus Christian? em̄ dīc q̄ ali
q̄n̄ dicunt dimīnitua p̄ familiā
ritate & amore & ita loq̄tur h̄z p̄ps
H̄apie. xvi. Substanciā tuā &
dulcediem tuā quā in filios h̄es
on̄debas. Dicit tñ qdā glō. q̄ dī
ctiodimīnitā nōt in eis adhuc
v̄tute dimīciōis ac si dicat Mō
estis filoli Aliqñ cū v̄tute cresce
tis eis filiū. p̄. Cor. xij. Cū essez
p̄uul? loq̄bar vt p̄uul? medi. vt
p̄-sapi. vt p̄-qñ aut̄ fa. sū vir eua
cuam q̄ erat p̄. Gal. iiij. Filioli
mei q̄s iter p̄tuo donecīc. Vsa.
xlvi. Qui portam̄ a meo vtero q̄
gestam̄ a mea vlua vsq; ad se
nectam̄ ego ipse q̄vsq; ad canos
ego portabo ego feci & ego faciāz
ego portabo & ego saluabo (Ad
huc modicū tps̄ wobiscū sum) cū
stati immīneat in captitas & pas
sio & mors Jo. xvi. Modicū & iā
nō videbitis me Sz coñ h̄ est q̄
dr Mat. vlt. Ecce ego wobiscū suī
om̄b? dieb? vsq; ad consumacōe
seculi. Sz hoc iam an̄ solutū est
q̄rbic loq̄tur de p̄fēcīa corpali.
ibi autē de p̄nīa dīmitatis in gu

bernācōe gracie (q̄retis me) defi
derio seq̄ndi Can. iij. Querā quē
diligit aia mea p̄s. Queite dñm
& cōfirmami. q̄c. (& sic dīxi iude
is) q̄uis aliter & alia de causa di
xerī eis. Dīxi enī iudeis fine detmī
nacone tpis qz nec mō nec vñq̄
poterāt me seq̄ nec cōsequi ppter
animi sui obstinata maliciā ha
bitā. wobis autē dico cū determī
nacone tempis sicut ergo iudeis
dīxi h̄ec v̄bā (Quo ego vado wos
nō potestis venire) Jobis. viij.
Ego vado & q̄retis me & i peccato
v̄rō moriēm Quo ego vado wos
nō potestis venire Math. viij. M̄l
ti dicēt michi dñe dñe. Nōne in
noīe tuo pphauim? & demōia in
noīe tuo eicām? q̄c. Et ego v̄site
bor illis. qz ego nunq̄ noui eos.
Math. xxv. Dñe dñe ap̄i nob̄ &
r̄n̄debit Amē an̄ dico wob nescio
wos Sic ēgo wob dīxi & iudeis (&
wobis dico mō) h̄ est dico wob q̄
nō potestis ad me venire mō h̄ po
stea venietis ad me. Causa at q̄
re mō nō potestis est impotēcia
v̄tā. qz n̄ estis adhuc sp̄uissandi
receptibiles ad robur sicut nōui
m̄ supra. vij. ca. heb. ii. Timore
mortis p̄ totā v̄tā obnoxij erant
fuituti & op̄z wos p̄ caritatē ab il
lo tiore libeari p̄. Jo. iiij. Timor
penā h̄z timor non ē in caritate h̄
p̄ ca. fo. mittit timorē & iō Luce.
vlt. dīcit. Sedete in cītate & ora
te quo adusq; in diuamī v̄tute

exalto. qz mō estis infirmi post
ea autē pcepto spūscō ad robur
pficiem⁹ tunc dicens illud Ro-
ma-viiij. Certus sum em⁹ qz neqz
mors neqz vita neqz p̄cipatus
neqz virtutes neqz instācia neqz
fortit⁹ neqz altit⁹ neqz p̄fū
dum neqz creatura alia poterit
nos separare a caritate qz est in cri-
sto ihu dño nostro. (Mandat⁹
nouū dō wobis) nouū dicit ppter
sex causas quaz vna ē in glō. qz
licet ecīā vetus fit. Lxvij-xix. Di-
liges amicū tuum sicut teipsum
tame hic nou⁹ additur mod⁹ vt
diligaf⁹ ecīā inimic⁹ in hoc qz est
p̄xim⁹ qz p̄ naturā est in codē
pente. qui autē sūt de eodē pente
p̄ximi sūt. qz sūnt in uno i p̄mo
gdu siuncti t h̄ nō intellecerunt
carnales veteris legis. t ideo lex
dicit diliges amicū tuuz t odio
habebis inimicū tuuz. Alia cau-
sa ē qz nouis exēplis dictum est
cōfirmat⁹ Rō-x. Cōmendat autē
de⁹ caritatē suaz in nobis qm̄ cū
adhuc inimicā eēm⁹; de⁹ p̄ nob̄
mortu⁹ est Tercia causa ē qz no-
uo spiritu obseruat⁹ p̄us em⁹ ser-
uabat spū seruitutis mō autem
spū libertatis ita qz ecīā gaudent⁹
diligatur inimic⁹ nec ecīā vīndi-
cta petat ab ipso t bñ facit eis i-
digz math⁹-v. Diligite inimicos
vros bñ facite hījs qz oderūt vos
t orate p̄ psequētib⁹ t calumni
antib⁹ vos Quarta cā est qz spū

ōmia innouāte est hoc mādatu⁹
nouū. hoc est dicere qz innouat
p̄ effectū vt possit impleri Apo-
xxi. Dixit qz se debat in throno ec-
ce noua facio ūia dicit Glō. Qz
sedens in throno ē spūscūs. p̄s.
spū itez innoua in viscerib⁹ me-
is. Quāta causa ē quāta in nouita-
te forme facit impleri ūia p̄cep-
ta. hoc em⁹ qd p̄us erat in factis
tūi i lege factor⁹ que respiciebat
ad manū t nō ad animū. nūc at
lex caritatis implet ex animo et
nullū ponit finem. plus em⁹ vult
ex affectu facere qz lex p̄āpe pos-
set in ope t in hac intēōne dicā
tur latū mandatū tuum mimis.
Cant. p̄. Adolescētule dilexerūt
te mimis Gen-xxix Videbant ei
dies pauci p̄ amois magnitudi-
ne. p̄s. Dixi nunc ceipi t̄c. Sexta
t vltima cā est qz cū nouum fit
qd suo p̄cipio a quo trahit eē
est p̄inqui⁹ nichil ē qd ita nos
nō p̄cipio p̄inquis facit sic
dilectō que nos p̄ ūib⁹ deo con-
iungit. vñ Ysa-vi. Heraphi su-
p̄ thronū di stabant immediate
apud deum cōsistētes Heraphi
autē intēdetes vel ardētes signat
vel sonant Cant. vi. Lampades
eius lāpades ignis atqz flāma-
rum aque multe nō po-ex-ca-dei
dicit ergo: mādatū nouū dō wob
Dicūtur autē hic tria sc̄z māda-
tū dilectōis fori t signuz. de man-
dato dicit tria sc̄z mandatū ipz

et inuit esse nouū et de quo sit mā
datū. **D**e p̄mo dicit mandatum.
mā datū autē dicit quāsi manu
datū. qz op̄e qd̄ per manū signa
tur debet esse p̄batū. vñ Grego.
Probatio dilectōis exhibicō est
operis. am̄ cor̄ enī idem ē velle et
nolle ut dicit Tullius. nec medi
lit qui contraria voluntati mee ope
ratur Jo. xiiij. **W**i quis diligit
me sermonē mā seruabit. sic ei
Rō. x. ii. Plemitudo legis dicitur
dilectō. qz h̄m p̄ ibidē dicit. qui
proximū diligit legēm implevit.
qz quicqd̄ lex caritatis p̄cipit to
tum in opere proximo impendit.
Hinc est p̄ Deut. xxiiij. dicit in
dextera eius ignea lex. Ignea em̄
lex in dextera est lex caritatis in
vite operis. hinc est q̄ Cant. vi
ij. **D**ilectō me? clamat ad me po
ne me sicut signaculū sup̄ cor tu
um et sup̄ brachiū tuū qz fortis
est ut mors dilectō. **C**lamor em̄
dilecti est intēcio deuocōis et fer
uor implendi de dilectione man
dati qd̄ sicut signaculuz hoc ē si
gillumi p̄fundatū ponitur in cor
de qn̄ mandatū ad int̄imū pene
trat affectum. ponitur autē sup̄
brachiū quādo totis viribus in
opere ostenditū mandatū de di
lectōis. hinc ē q̄. ij. **C**or. ix. pau
l̄ dicit achaicis. Achaia aperta
est ab anno p̄ ore. nunc vero et fa
cto ostendite. qz parum est dice
re se diligere primū in corde nisi

on̄dat mandatū in opere p̄. **J**o
ban. iii. **N**ō diligam? verbo neq;
lingua s̄ opere et veritate. hoc ēgo
mandatū est nouū. qz sicut dixi
ni? est suo principio p̄ pinquum.
Et īdeo forte ad saluandū ī ob
bus p̄fectum. hoc enim om̄ia ha
bet id quod suo principio est p̄
pinquum hoc est semo vel antiq
tate virib? non est destitutū hoc
est p̄fectum et integrum in nullo
p̄ retustatē corruptum. **H**eb. vi
ij. qd̄ antiquat̄ et senescit p̄pē in
teritū est. **D**e fortitudine quidēz
caritatis dicit Cant. viij. **F**ortis
est ut mors dilectio tua nō qui
fortior fit caritas q̄ mors. s̄ qz p̄
li fortiori poterit p̄pari. **D**e inte
gritate autē dicit Jac. p̄. **V**itis
p̄fecti et integri in nullo deficien
tes sic ergo est nouū. **O**bicit autē
de hoc qd̄ dicit. p̄. **J**ob. ii. **N**on
mandatū nouū doxobis s̄ retus
mādatū qd̄ habuistis ab inīcō
Hz hoc iā solutū est qz q̄uis ve
tus fit ab atiq; autoritate dei mā
datū tamē nō inueteāvit sic alia
s̄ om̄ia alia moralia innouavit si
aut dixim?. qz ceremonialia con
sumpta fit retustate. s̄ moralia
seruabātur in retustate timois
et retustate littere. **N**ed māda
tu dilectōis om̄ia innouat ut se
uentur in spūs nouitate ut dixi?
et ideo dicit caritas legis plenitu
do. **R**ō. xiiij. **P**lemitudo legis est di
lectio h̄o ēgo mō est nouū: do xob

Ecce mādati huius autoritas. qz
ipse sumus pmulgat impator
nec pāpit h̄ dat. qmisi ipse det
impleri nō pot. vñ Aug. da qd
iubes iube qd vis. dat em̄ sp̄ni
dilectōis in quo mādatū iple
tur Epl̄.iii. dedit dona hominī
b? Hester.ij. largit? est muneā
iuxta magnificēcias p̄cipalem
Lū.xi. Dī vī celestis dabit sp̄ni
bonū petētibus se. dat ergo libe
raliter siue gratis. dat effluenter
dat dulc̄. dat vtiliter. De p̄io
dicit Mat̄.x. Sūtis accepistis.
De secūdo Iac. p̄. dat oībus af
fluent i nulli impropat. De fāo
p̄s. Parasti in dulcedie tua pau
peri de?. qz nō nisi in dulcedine
dat qd om̄ia dulcia facit eiāque
amara sūt in seipfis Acc. xxiiij.
Spūs me? sup mel dulcis. spi
rit? autē siuis istat qz est spiri
tus dilectōis. De vtilitate autē
isti? domi est qd dicāt. heb. xij. h̄
est pater celestis erudit ad ipſū
qd vtile est i rāpiēto sanctificā
onē eius sic ergo (Do vobis vt
diligatis imūcē) Ecce de quo est
istud mādatū. dicit autē duo trā
fīcōem dilectōis i retrāfīcōem.
qui enī amat reamari petit. Vñ
Hermes trūmegist? dicere dicit
Monas monadē genuit i se re
fledit ardorē Prouerb. viij. ego
diligētes me diligo. sic enī dicit
Dyo?. qz extasim faciēs est dīm?
amor. loc est extra posicōez quia

cor amātis ponit extra amātem
i amatū i cor amati p̄ readama
cōem i amātē p̄nū i loc notat
p̄ duo que dicit vt diligatis iui
cēm Rō. xij. Nemī qz p̄ beba
tis mīh vt imūcē diligatis. loc ei
debitū soluēto magis obligat i
ideo diligēs ab obligacōe dilecti
omis nūqz deobligat i ideo om̄i
soluto debito manz adhuc debi
tū dilectōis. vñ paul? philemōi
scribit. i triplū michi debes Ro
ma. p̄. Sapiētib? i insipiētib?
debitor sū. ita qz in me p̄emptuz
est supple debitū illud semp sol
uendū (sic dilexi vosvt i vos di
ligatis imūcē) loc ē forma man
dati qz exēplū i auto ē dilectōis
accipim? Ipse autē dilexit nos
nostrā p̄ueniens dilectōem nrāz
vincens dilectōem ex sua dilecti
one De p̄mo dī Job. iiij. In loc
apparuit caritas dei n̄ quasi nos
dilexerim? eū h̄ ipse prior dilexit
nos. De secūdo dicit Jo. vij. flu
mina de ventre eius fluent aqvi
ue i subdit euāgelista. loc autē
dixit de spū quem accepturi erāt
credētes in eū. sic ergo ipse creat
spūn dilectōis in nobis. nullus
enī spū fluit i refluit nisi spūs
dilectōis. vñ Cris. Cum spiri
tussūs cor intrauerit om̄i fonte
magis manat i pfiat n̄ defiat i
fluit cū sit spūs dilectōis i reflu
it qz amor trāfit i retransit vt di
xim? De fāo dicāt i psal. Quid

retribuam domino pro omnib⁹
que retribuit michi. Pro tāta eī
dilectione michil possim⁹ repēde
re. qz nostrā excedit in infinitum
et ideo debitores nos sibi et ipē nō
nobis debitor constituitur Deute.
xxxij. Dilexit populos ōnes sācti
in manu eius sūt. qz debitoes si
bi constituti sicut dicit de forma di
lectionis (In hoc cognoscet om
nes) Ecce istius dilectionis dat
signuz qz in ipsa cognoscit disci
plina xp̄i. dicit autē duo: signa
tū et signum. Dicit autē hoc sig
nuz ē generale cū dicit: in hoc co
gnoscet ōnes: et hoc ē signū gna
le certū et uertibile. Conūtibile
autē qz ōnibus conūmit discipul⁹
et nō alijs. De p̄io dicit Oēs cri
sti discipuli hoc signaculo agno
scitur Et hoc signatū est Josue
ij. vbi dī qz signauit raab domū
et familiā suā ōnib⁹ dei amicis ut
cognoscere p vittā coccineā per
fenestrā dom⁹ sue pendēte. Vitta
enī est caitas que ligat. coccinea
autē est p ruborem caritatis De
certitudine autē est quia sola ca
ritas est signum certum salutis
Eph. iiiij. Nolite tristare spūsā
dum in quo signati estis. In si
gnū autē redēp̄cōis signaculum
istud redēp̄cio est. quia sic dicit
Aug⁹. Caritas sola distinguit
inter filios regni et filios p̄dico
nis. hoc est inter discipulos xp̄i
et eos qz sūt de scola dyaboli. De

uertibilitate autē signi intelli
gitur hoc qd̄ dicit apls p. Cori.
xij. Cāitatē si nō habueo michil
sum. sup̄ quē locū dicit Hern.
Si habuero magnaz caritatez
magnus sum. si puam puus sū
si nullā nullus sum. Tantus enī
quilib⁹ in disciplinatu xp̄i ē quā
ta ē caritas sua et iō caritatis via
discitur inter discipulos xp̄i. qz
excellenter indicat disciplinam
xp̄i. Eph. iiiij. Care eciam super
eminentem sciencie caritatem cri
sti. Caritas enī xp̄i eminet super
ōnem scienciā quē habetur de cri
sto et conūtibiliter est signuz di
scipline xp̄i: in hoc ergo signo co
gnoscent ōnes (qz mei discipuli
estis) disciplinis meis imbuti et
de scola mea instruci Deut. xxxi
ij. Qui appropinquat pedib⁹ ei⁹
accipient de doctrina illi⁹. Appro
pinquatur autē pedib⁹ p humi
lem caritatē. quia caritas semper
appropinquat. vñ peccatria que
appropinquat pedibus ihu Lu.
vij. dictū est Dimissa sunt ei pec
cata multa qm̄ dilexit multuz (si
dilectō enī habueitis adiuice)
hoc enī est qd̄ maxie desiderat do
min⁹ ut habeam⁹ Lu. xij. Ignē
veni mittē i terrā et qd̄ vñ mīhi ut
accēdat. In hac scola dixit se eu
ditū ihēmias Tren. p. vbi dixit
de excelsō misit ignē i ossib⁹ meis
et erudiuit me Eze. x. Effundite
ignē sup̄ ciuitatem hoc est super

omni fidelium et discipulorum meorum
vniuersitatez (dicit ei symon pe-
trus) **H**ic incepit de refrenacione
presuppositionis petri. dicit autem quod
In quo uero pomeritur conscientia
amirabilis petri. In secundo ostenditur
in Christo presuppositionem petri esse
natas. **T**ercio ponit petri de se pre-
suppositionem. In quarto ponit omnino ibe-
cillitatis petri. dicit ergo: **D**icit ei
symon petrus: **A**udierat enim Christum
dicente: quo ego vado vos non po-
testis venire modo. et admirabatur
quod tunc in feruore dilectionis eam to-
tus symon. hoc est obediens sed in
fortitudine caitatis totum non erat
petrus hoc est immobilis et firmus.
Dicit ergo symon: **O**nus quo va-
dis? quod te sequi non possum per ini-
tacorem. **M**ath. viii. **S**e quare te
quo cuique ieris et hoc dixit ille qui
vires suas nondum fuerat exceptus
(Rendit Ihesus) temeritate petri re-
frenas (quo ego vado non potes
me sequi modo) hoc est hoc tempore
propter passionis difficultatem
et tue caritatis imperfectionem. **P**ropter.
In mari via tue et semite tue in
aqua multis et vestigia tua non co-
gnoscetur. **M**ath. xvi. **S**i quis
vult venire post me abnegans se met
ipsum et tollat crucem suam et sequatur
me. via ergo difficultate ad sequentiam
dum. **H**eb. v. Grandis nobis homo
interpretabilis ad dicendum quomodo
am imbecilles facti estis ad audi-
endum. ne autem faciat ex difficulta-

te sequendi desperante subdit (sequi
ris autem postea) cum spiritu ad ro-
bur fortitudinis acceperis tunc enim
fiet quod dicitur **A**ctu. iii. virtute
magna reddebat apostoli testio
mum resurrectionis Ihesu Christi. et gra-
cia magna erat in omnibus illis. **T**unc
sequitur spiritu con� persecutores et timo-
rem mortis confortato. **J**oh. xxii.
Dixit dominus petro cum esses unius am-
bulabas ubique solebas. cum autem se-
nueris: extedes manus tuas et ali-
us cogeret te et ducet te quo non vis
et subdit euangelista: hoc autem dicit
significans qua morte clarificatu-
rus erit deus: **S**pissus enim alligat ho-
minem virtute sua ut a Christo propter
timorem passionis et spem tristitiae
cedere non possit et ideo robur spiritus
domini sequi facit. **A**ctu. xx. **E**go au-
tem alligatus spiritu vado in infernum
ignorans quod michi futurum sit in ea
Neye. xl. **I**uncti namque per
gentes teque adorabunt teque depre-
cabunt (dicit ei petrus) **A**dhuc
de feruore obediencie symbolis presu-
mens et petre firmitatem nondum ex-
pertus (Quare non possum te sequi
modo) nesciuit quod dictum est **S**a-
pien. ix. **C**orpore quod corruptibile
aggravat animam. Et ideo dicit. i.
Cor. iii. **E**go non potui vobis
loqui tanquam spiritu alibi nisi carnali
bus. nondum enim poteratis sed nee
adhuc quidem potestis (**A**mimaz
mea pro te ponam) hoc evitare dabo
pro te defendendo verbum est feruoris

symonis Marci. xiiiij. Et si oportuerit me moi tecum non te negabo
iij. Re. iiij. vivit dominus et vivit anima tua quod non derelinquat te Petrus autem adhuc in exceptus vires suas dixit tamen id ad quod ex officio pastorum postea tenebat propter dominum. Jo. iij. Sicut animam suam per nos posuit ita et nos debemus animam per fratres ponere (Respondit ei ihesus) Hanc in expiacionem potius quam temeritatem symonis refrenans et sibi suam debilitatem ostendens (animam tuam) hoc est vita (per me pones) ac si dicat Confidea terpum quia presumis ultra vires tuas (Amem amem dico tibi) Duplice adhibet confirmationes ut forsan animo suo imprimat (Non cantabit gallus) hoc est gallicium unum non perficiet gallus (donec me ter neges) Marci. xiiiij. Ante quam gallus bis vocem de derit ter me abneges. Luce. xxij. Symo ecce satanas expetuit vos ut cribraret sicut triticum ego autem rogaui per te ut non deficiat fides tua. sed tu ali. con. affirm. frater tu os. christi ei oracio impetravit quod negando non totus abscederet. sed rediens robur spiritus acciperet et sic alios affirmaret. Hoc est ergo quod dicit de caritatis institucione. Et hec de capitulo. Ca. xiiiij.

Hec ait discipulis suis. Non turbet cor virum nequam et ceterum Hic incipit confirmationis discipulorum ad sanctitatem

per sermones dividitur autem in duas partes In qua prima sermo per ponitur exhortacionis ad fidem et sanctitatem In secunda autem suffragium oracionis ponit ad sanctitatis confirmationem ibi Hoc locutus est ihesus et subleuatis oculis et ceterum dividit at primam in tres partes In qua prima instruit ad perfectam fidem In secunda ad caritatis perfectioem ibi Ego sum vita vera ubi incepit capitulo. In fidei autem quod desolati erant per tristiciam passionis instruit eos de spe futurae solaciorum tu per pacem mittendum tu per seipsum in proximo Christi rectum quod incepit ibi sed ab inchoatione non dixi aliquantulum propter xvi capitulum principium Prima haec pars dividitur in duas In qua prima confortat ad fidem quod de recessu suo turbatus non vacillaret in fide In secunda autem magis consolatur ostendit quod litera per fidem operata per dilectiones procedetem possit secundum ipsum ibi Si diligitis me mandata mea suate et ceterum Adhuc autem per primum dividit in tria In qua primo exhortat ne fides vacillet ex recessu christi per mortem quod in recessu eventus probacionis ad beatitudinem secundo ostendit quod ipse est ad locum patrum via per mortem tertio ostendit per fidem probitatem secunda incepit ibi Et quo ego vado vos scatis fciavero ibi Amem amem dico vobis quod credit in me Adhuc autem per haec iter habet quantum per prophetas In qua primo confortacionem ponit ne fides vacillet